

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא-אמר question-שאלה-^ answer-! תירוץ proof-ראיה
key-מקרא:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator											א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מגילה-מגילה נקראת	מימרא	מאן דאמר												
ויסר המלך את טבעתו אמר רבי אבא בר כהנא: גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל, שכולן לא החזירום למוטב, ואילו הסרת הטבעת החזירתן למוטב.		[רבי אבא בר כהנא]												יד.
ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה.		תנו רבנן:												יד.
מאי דרוש?														יד.
ומה מעבדות לחירות אמרין שירה - ממיתה לחיים לא כל שכן?		רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה:												יד.
אי הכי הלל נמי נימא														יד.
לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ.														יד.
יצאית מצרים דנס שבחוצה לארץ, היכי אמרין שירה?														יד.
עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל ארצות לומר שירה. משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה.		כדתניא:												יד.
קרייתא זו הלילא		רב נחמן:												יד.
בשלמא התם (תהלים ק"ג) הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, אלא הכא - הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשוורוש? אחתי עבדי אחשוורוש אנו.		רבא:												יד.
בין לרבא בין לרב נחמן קשיא:														יד.
משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה		והא תניא:												יד.
כיון שגלו - חזרו להכשירן הראשון.														יד.
ותו ליכא? והכתיב (שמואל א' א') ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים - אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל														יד.
מיהוה טובא הוו.														יד.
הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצא מצרים		כדתניא:												יד.
אלא, נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה, ושלא הוצרכה - לא נכתבה.														יד.
אדם הבא משתי רמות שצופות זו את זו.		רבי שמואל בר נחמני:												יד.
אדם הבא מבני אדם שעומדין ברומי של עולם. ומאן נינהו - בני קרח. דכתיב (במדבר כ"ו) ובני קרח לא מתו.		רבי חנין:												יד.
מקום נתבצר להם בגיהנם, ועמדו עליו.		תנא משום רבינו:												יד.
שבע נביאות מאן נינהו?														יד.
שרה, מרים, דבורה, חנה, אביגיל, חולדה, ואסתר.														יד.
שרה - דכתיב (בראשית י"א) אבי מלכה ואבי יסכה														יד.
יסכה זו שרה. ולמה נקרא שמה יסכה - שסכתה ברוח הקדש, שנאמר (בראשית כ"א) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה.		ואמר רבי יצחק:												יד.
דבר אחר: יסכה - שהכל סוכין ביופיה.														יד.
מרים - דכתיב (שמות ט"ו) ותקח מרים הנביאה אחות אהרן														יד.
ולא אחות משה?														יד.
שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן, ואומרת: עתידה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל. ובשעה שנולד נתמלא כל הבית כולו אורה, עמד אביה ונשקה על ראשה, אמר לה: בתי נתקיימה נבואתיך. וכיון שהשליכוהו ליאור - עמד אביה וטפחה על ראשה, ואמר לה: בתי, היכן נבואתיך? היינו דכתיב (שמות ב') ותצב אחתו מרחק לדעה - לדעת מה יהא בסוף נבואתה.		רב נחמן אמר רב:												יד.
דבורה - דכתיב (שופטים ד') דבורה אשה נביאה אשת לפידות.														יד.
מאי אשת לפידות														יד.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-קודמת פסקה O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
	שהיתה עושה פתילות למקדש.																							
יד.																								
יד.	(שופטים ד') והיא יושבת תחת תמר																							
יד.	מאי שנא תחת תומר?																							
יד.	משום יחוד.																							
יד.	דבר אחר: מה תמר זה אין לו אלא לב אחד - אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים.																							
יד.	חנה - דכתיב (שמואל א' ב') ותתפלל חנה ותאמר עליו לבי בה' רמה קרני בה'																							
יד.	רמה קרני ולא רמה פכי. דוד ושלמה שנמשחו בקרן - נמשכה מלכותן, שאול ויהוא שנמשחו בפך - לא נמשכה מלכותן.																							
יד.	(שמואל א' ב') אין קדוש כה' כי אין בלתך, אמר רב יהודה בר מנשיא: אל תקרי בלתך אלא לבלותך. שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם - מעשה ידיו מכלין אותו, אבל הקדוש ברוך הוא - מבלה מעשה ידיו.																							
יד.	(שמואל א' ב') ואין צור כאלהינו - אין צייר כאלהינו. אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים, אבל הקדוש ברוך הוא צר צורה בתוך צורה, ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים.																							
יד.	אביגיל - דכתיב (שמואל א' כ"ה) והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר.																							
יד.	בסתר ההר? מן ההר מיבעי ליה.																							
יד.	על עסקי דם הבא מן הסתרים.																							
יד.	נטלה דם והראתה לו. אמר לה: וכי מראין דם בלילה? - אמרה לו: וכי דנין דיני נפשות בלילה? - אמר לה: מורד במלכות הוא, ולא צריך למדייניה. - אמרה לו: עדיין שאול קיים, ולא יצא טבעך בעולם. - אמר לה: (שמואל א' כ"ה) וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים. דמים תרתי משמע אלא מלמד שגילתה את שוקה, והלך לאורה שלש פרסאות. אמר לה: השמיעי לי - אמרה לו: (שמואל א' כ"ה) לא תהיה זאת לך לפוקה, זאת - מכלל דאיכא אחריתי, ומאי ניהו - מעשה דבת שבע, ומסקנא הכי הוא.																							
יד:	(שמואל א' כ"ה) והיתה נפש אדני צורה בצרור החיים. כי הוות מיפטרא מיניה אמרה ליה (שמואל א' כ"ה) והטיב ה' לאדני וזכרת את אמתך																							
יד:	היינו דאמרי אינשי: איתתא בהדי שותא פילכא.																							
יד:	שפיל ואזיל בר אוואו ועינדיה מטייפי.																							
יד:	חולדה - דכתיב (מלכים ב' כ"ב) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור וגו'.																							
יד:	ובמקום דקאי ירמיה היכי מתנביא איה?																							
יד:	אמרי בי רב משמיה דרב: חולדה קרובת ירמיה היתה, ולא הוה מקפיד עליה.																							
יד:	ויאשיה גופיה, היכי שביק ירמיה ומשדר לגבה?																							
יד:	מפני שהנשים רחמניות הן.																							
יד:	ירמיה לא הוה תחם, שהלך להחזיר עשרת השבטים.																							
יד:	ומנלן דאהדור																							
יד:	דכתיב (יחזקאל ז') כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזיר, ויאשיהו בן אמן מלך עליהן. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל. וכי טיב שבו יאשיהו על המזבח בבית אל? אלא מלמד שיאשיהו מלך עליהן.																							
יד:	מהכא (הושע ו') גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.																							
יד:	אסתר - דכתיב (אסתר ה') ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות																							
יד:	בגדי מלכות מיבעי ליה																							

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מגילה-מגילה נקראת
יד:												מימרא
יד:	◊	!	!									אלא: שלבשתה רוח הקדש. כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי וגו'.
יד:	◊		■								רב נחמן:	לא יאה יהירותא לגשי, תרתי נשי יהירן הויין, וסניין שמייחו, חדא שמה זיבורתא, וחדא שמה כרכושטא. זיבורתא - כתיב בה (שופטים י') ותשלח ותקרא לברק, ואילו איהי לא אזלה לגביה. כרכושטא כתיב בה (מלכים ב' כ"ב) אמרו לאיש ולא אמרה אמרו למלך.
יד:	◊		■								רב נחמן:	חולדה מבני בניו של יהושע היתה. כתיב הכא (מלכים ב' כ"ב) בן חרחס וכתוב התם (יהושע כ"ד) בתמנת חרס.
יד:	◊		ג	■	◆							שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן: נריה, ברוך, ושריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום.
יד:	◊		ג	■	◆							אף חולדה הנביאה מבני בנייה של רחב הזונה היתה. כתיב הכא בן תקוה וכתוב התם (יהושע ב') את תקות חוט השני
יד:	◊	!									אמר ליה: [רב נחמן]	עינא סבא ואמרי לה: פתאי אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגיירא ונסבה יהושע.
יד:										ג		ומי הוו ליה זרעא ליהושע? והכתיב (דברי הימים א' ז') גון בנו יהושע בנו
יד:	◊									!		בני - לא הוו ליה, בנתן - הוו ליה.